

XXXVII.

Forslag til Lov

om

Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse.

(Fremsat i Landstinget den 22. November 1940 af Finansminister V. Buhl).

§ 1.

Stk. 1. Denne Lov omfatter Tjenestemænd og andre, hvem en Enkepensionsordning er sikret som Led i deres Tjenesteforhold.

Stk. 2. Retten til Enkepension berøres ikke af, at Separation imellem Ægtefællerne har fundet Sted.

Stk. 3. Saafremt Enkepension er sikret ved Overlevelsesrente, bestemmes det ved Bevillingen eller Dommen, hvorvidt Forsikringen skal overgaa til den fraskilte Hustru fri Raadighed.

Stk. 4. Er Enkepensionsordningen derimod kollektiv, kommer nedenstaaende Regler til Anvendelse.

§ 2.

Stk. 1. Naar Ægteskabet, efter at have bestaaet i mindst 5 Aar, ophæves ved Skilsmisse, og der tillægges den fraskilte Hustru Underholdsbidrag, bliver der ved Bevillingen eller Dommen at træffe Bestemmelse om, hvorvidt hun skal bevare sin Ret til Enkepension. Den trufne Afgørelse er endelig.

Stk. 2. Saafremt det ved Skilsmissen er bestemt, at Retten til Enkepension bevares, er den fraskilte Hustru — forudsat at Betingelserne for at erholde Enkepension iøvrigt er tilstede — berettiget til ved Mandens Død at oppebære Pension efter ham, dog at Pensionen i intet Tilfælde kan udgøre et større Beløb end det hende paa Dødsfaldets Tidspunkt i Henhold til Skilsmissevilkaarene tillagte aarlige Underholdsbidrag.

Stk. 3. Har Manden indgaaet nyt Ægteskab, og er saavel hans fraskilte Hustru som Enken berettiget til Enkepension, deles denne imellem dem i Forhold til det Antal paabegyndte Aar, hvori hver af dem har været gift med ham; den enkeltes Andel skal i det mindste udgøre $\frac{1}{3}$ af Enkepensionen, jfr. dog Bestemmelsen i Stk. 6. Saafremt den fraskilte Hustrus Andel af Pensionen herefter overstiger det hende tillagte Underholdsbidrag, jfr. Stk. 2, tilfalder det overskydende Beløb dog Enken, saaledes at de tilsammen oppebærer den fulde Enkepension.

Stk. 4. Den fraskilte Hustrus Ret til Enkepension bortfalder, naar hun indgaar nyt Ægteskab, og indtræder ikke paany, selv om dette senere ophører ved Dødsfald eller Skilsmisse.